11. november 2026

Til Kriminalomsorgen region vest
Kopi ved godkjent utsending: Bergen fengsel og advokat [redacted]
Fra [redacted]
Deres referanse: [redacted]

ANMODNING OM OMGJØRING, RETTING AV FAKTAGRUNNLAG OG NY VURDERING AV PRØVELØSLATELSE

Vedtak av 6. november 2026

Jeg ber om at regionen vurderer vedtaket på nytt, retter uriktige opplysninger og gir et konkret svar på punktene nedenfor. Jeg har lest at vedtaket er endelig og ikke kan påklages ordinært. Dette brevet er derfor en anmodning om omgjøring og ny vurdering, ikke et forsøk på å fremme samme ordinære klage en gang til.

Jeg bestrider ikke at dere skal vurdere risiko eller kan se hen til dommen. Jeg bestrider at uavklarte og misvisende opplysninger kan brukes som sikre holdepunkter for min fremtid, uten en etterprøvbar vurdering av utviklingen under soningen.

1. Fremmedlegionen: Opptak er ikke militær tjeneste eller kamperfaring

På side 3 skriver regionen at handlingene var inspirert av min «tid i fremmedlegionen og fra kampsport», og bruker dette til å underbygge fare for nye straffbare handlinger.

Min presisering er denne: Jeg gjennomførte ikke opptaket til Fremmedlegionen. Jeg oppholdt meg der i omtrent to måneder under en opptaksprosess, før jeg ble kastet ut. Denne perioden besto av fysiske tester, kjøkkentjeneste og mye venting. Jeg fikk ingen stridstrening og har ingen kamperfaring fra Fremmedlegionen. Jeg kom aldri videre til den militære opplæringen etter bestått opptak. Dette forsøkte jeg også å forklare under rettssaken, uten å oppleve å bli hørt.

Jeg ber ikke regionen skrive om dommen. Jeg ber om at dere ikke gjør omtalen av et mislykket opptak om til en antakelse om militær kapasitet jeg ikke fikk der. Hvilken konkret kunnskap mener dere at jeg tilegnet meg, hva bygger dere det på, og hvilken selvstendig betydning har dette for risikoen nå?

Jeg har trent kampsport. Det benekter jeg ikke. Men kampsportbakgrunn er ikke i seg selv en konkret vurdering av sannsynligheten for nye lovbrudd. Forklar hvilken aktuell risikofaktor dere mener dette utgjør, og hvordan den er vurdert opp mot min utvikling under soningen.

2. Hva har rehabiliteringen faktisk telt?

Vedtaket gjengir positive forhold, men det fremgår ikke konkret hvilken vekt de har fått. På side 3 henviser regionen til fengselets vurderinger av bolig, sysselsetting og samvær uten å gjengi dem. Det gjør det vanskelig å forstå hvorfor mine faktiske muligheter og fremskritt ikke endrer konklusjonen.

Jeg ber om en individuell vurdering av legeuttalelsen, den nyeste uttalelsen fra skolen og uttalelsen fra [redacted] ved verkstedet. Oppgi hvilke versjoner og datoer dere har lest, hva de sier om min fungering og utvikling, og hvilken vekt dere har gitt dem. Dersom noen av disse uttalelsene ikke var i saken, ber jeg om at de innhentes og vurderes før en ny avgjørelse.

Det samme gjelder utdannings- og arbeidsplanen, boligmulighetene og relevante opplysninger om kontakt med datteren min. At siste avtaler avhenger av en avklart løslatelsesdato, må vurderes konkret. Jeg kan ikke selv bestemme den datoen.

Hvis det som skjedde før dommen i praksis skal avgjøre alt, mens dem som har fulgt meg tett under soningen ikke får gjennomslag, hva er da rehabiliteringen verdt i deres egen vurdering? Kriminalomsorgen kan ikke vise frem rehabilitering som sitt formål utad og samtidig gjøre den uten synlig betydning når et menneskes fremtid skal avgjøres.

3. Bjørgvin: Et bestridt hendelsesforløp blir brukt som etablert faktum

Jeg ser at regionen viser til at overføringsklagen er avgjort 6. oktober. Det besvarer ikke i seg selv innvendingene mot de konkrete opplysningene som nå brukes i risikovurderingen.

Jeg bestrider fremstillingen av at jeg forsøkte å angripe førstebetjenten. Etter det jeg har fått opplyst, har førstebetjenten selv sagt at jeg ikke forsøkte å angripe henne, ikke gikk mot henne i TV-stuen, og at Kenneth ikke hindret meg der. Hun skal også ha opplyst at ingen betjent sto mellom bordet og stolene, og at hun ikke visste hva som var skrevet i rapporten jeg bestrider. Min redegjørelse er at bordet ble vippet, ikke kastet mot noen.

Jeg ber om at disse opplysningene kontrolleres direkte mot hennes forklaring, Kenneths forklaring, rapportene og eventuelle øvrige bevis. Jeg ber ikke om at min versjon legges ukritisk til grunn. Jeg ber om at den andre versjonen heller ikke behandles som ubestridt når det finnes konkrete motopplysninger.

Jeg har engasjert advokat [redacted] i forbindelse med vurdering av anmeldelse av det jeg mener er en falsk anklage. Det er betalt for advokatarbeid i saken. Dette innebærer ikke at anmeldelse eller noen strafferettslig konklusjon allerede er bekreftet; poenget er at faktagrunnlaget er konkret bestridt og følges opp.

Jeg ber også om en kontroll av tidslinjen ved ankomsten til Bergen fengsel 22. april. Etter min erindring ble jeg vurdert som egnet for fellesskapsavdeling, mens plasseringen alene ble forklart med bygningsmessige forhold. På det tidspunktet var opplysningene jeg fikk, at jeg hadde slått i bordet og hevet stemmen. Påstandene om trusler og angrepsforsøk kom i et vedtak laget dagen etter, som jeg fikk se seks dager etter hendelsen.

Denne tidslinjen er ikke alene bevis for at en påstand er falsk. Men den krever en forklaring: Hvilke opplysninger forelå ved mottaket, hvordan ble egnethet for fellesskap vurdert, og når ble opplysningene om angrepsforsøk registrert og formidlet? Jeg ber om mottaksnotater, plasserings-/utelukkelsesvedtak, tidsstemplede registreringer og grunnlaget for eventuelle senere endringer.

4. Det jeg ber regionen gjøre

• Vurdere om vedtaket skal omgjøres, og foreta en oppdatert vurdering av prøveløslatelse.

• Ta uttrykkelig stilling til presiseringen om Fremmedlegionen og den aktuelle betydningen av kampsportbakgrunnen.

• Kontrollere motstridende opplysninger om Bjørgvin og forklare hva som anses bevist, hva som er uavklart, og hvilken vekt hvert forhold får.

• Vurdere uttalelsene fra lege, skole og verksted konkret, sammen med løslatelsesplanen.

• Forklare hvorfor konkrete vilkår og oppfølging eventuelt ikke er tilstrekkelig. En generell henvisning til «begrenset kontroll» gjør det ikke klart hvilke tiltak som faktisk er vurdert.

• Bekrefte mottak, opplyse når jeg kan vente svar, og angi dato for neste vurdering. Regionen minner selv på side 4 om at løslatelsesspørsmålet skal vurderes fortløpende.

Dette handler om mer enn formuleringer. En mangelfull vurdering rammer livet mitt og tiden jeg kan ha med barnet mitt. Barndommen hennes settes ikke på pause mens gamle påstander gjentas og ny utvikling forsvinner i henvisninger. Jeg forventer en begrunnelse som viser at dere har vurdert mennesket som skal løslates, ikke bare handlingene han allerede soner for.

5. Offentlighet, systemkritikk og det jeg har å komme tilbake til

Dette vedtaket og dette svaret mitt vil bli lagt ut på thevoicefrominside.dev. Grunnen er at jeg og så mange andre innsatte sier stopp: Måten kriminalomsorgen i sin helhet, og juristene spesielt, arbeider på, skal ikke fortsette å være usynlig for allmennheten.

Vi mener dette er en særdeles straffesentrert tolkning av forvaltningsloven. Barnets beste er ikke i fokus. Det beste for den innsatte er ikke i fokus. Det beste for samfunnets borgere er heller ikke i fokus. Slik jeg opplever det, er fokuset å videreføre en saksbehandlingspraksis som skaper sterke reaksjoner hos innsatte. Når årsakskonteksten fjernes, kan reaksjonene brukes til å rettferdiggjøre nye inngrep i soningen og skape nye frustrasjoner. En ond sirkel.

Jeg mener denne praksisen fremstår som om den er innrettet for nettopp dette: at flest mulig fanger får livene og psyken ødelagt, og kommer tilbake igjen. Det er menneskene som blir råmaterialet for maskinen KDI er bygget opp på: lønninger, bevilgninger og stillinger. Min kritikk er at systemet dermed tjener på menneskers ulykke.

Måten alle mine vedtak er håndtert på, er etter mitt syn et tydelig eksempel. Jeg har samlet vedtakene fra hendelsen på Bjørgvin, som jeg mener ble fremstilt på et fabrikkert grunnlag og brukt mot meg for å fjerne samværet med datteren min, progresjonen min og frigangen min. Jeg opplever dette som hevn for at jeg snakket med media.

Den samme prosessen gjentok seg i Bergen fengsel. Jeg fikk ikke engang hente ut mine egne papirer fra min egen e-post. Betjenten fortalte meg at jeg ikke kunne sende klager direkte til KDI eller avisen fra fengselets PC. Deretter ble hele PC-en fjernet i tre uker.

Alle vedtakene jeg har fått, og alle klagene som ChatGPT Pro har hjulpet meg med å utarbeide, er samlet i et manus på rundt 400 sider, «Fengslene vest for loven», som jeg har sendt til Kagge. Samtidig har jeg opprettet prosjektet og domenet thevoicefrominside.dev.

Jeg opplever at dere gjør deres beste for å fjerne tilgangen til KI gjennom innføringen av Kompass. Det har dere kanskje klart inne i fengselet. Men jeg har utviklet en programvareløsning som gjør at innsatte kan ringe et familiemedlem og få hjelp til å få behandlet vedtakene sine og utarbeidet en skikkelig klage. Det er et juridisk verktøy og en motvekt til det jeg opplever som diktaturet dere har forsøkt å skape inne i fengselet: Dere forvalter ikke bare muligheten til å klage, men utfører også straffen og inngrepene det skal klages på.

Flere arbeider nå aktivt med å få dette frem. «Dagbok fra innsiden» har fått flere skribenter enn meg. Vi arbeider inne i fengselet for at flere skal kunne fortelle historien sin, og for at dette skal bli nasjonalt. Det skal være flere stemmer fra innsiden, flere dagbokinnlegg og flere skribenter som står som en motvekt til den såpeoperaen og Kardemomme by-fremstillingen jeg mener dere sponser på TV 2. Den representerer ikke virkeligheten og ikke det som skjer der kameraet slutter å filme.

I gjennomgangen av vedtakene mine, med hjelp fra ChatGPT, har jeg lagt merke til flere forhold: rettinger i ettertid, såkalte post hoc-rettinger, gjenbruk av tekst, endringer av hjemler og endringer i gjengivelsen av ordlyden i hjemler. Etter min vurdering er det høy sannsynlighet for brudd på forvaltningsloven, og det kan også være et strafferettslig grunnlag her. Dette er forhold advokaten arbeider med nå.

Den siste anmeldelsen jeg selv sendte inn, ble avslått av politiet. Jeg stiller spørsmål ved hvor interessert politiet er i å etterforske personer og miljøer de har arbeidet tett sammen med i 20 år. Uansett hvordan det går med den videre anmeldelsen, skal disse forholdene frem.

Jeg har snakket med både tidligere og nåværende fengselsansatte som ikke vil stå frem med navn, men som gjerne vil forklare seg om det andre etter det jeg har fått fortalt, tidligere har fått sparken for å snakke høyt om. De beskriver det jeg vil kalle en kreftsvulst i Bergen fengsel, og kanskje nasjonalt.

Et sentralt spørsmål er ansvaret for at Subutex etter disse opplysningene har florert i fengslene i rundt 20 år. Et annet er ansvaret for et ukjent antall inngrep mot innsatte der de strippes for alle klærne. Ved mistanke om et mobilsignal fra en boenhet skal alle etter det jeg har erfart og fått beskrevet, sjekkes: Alle skal kles nakne, alle skal vise tissen sin. Det samme gjelder ved mistanke om hasj. Ved hærverk eller når en innsatt ikke har orket mer og har forsøkt å bryte seg ut av en celle, kommer nye inngrep. Hvis man ikke vil ta av klærne frivillig, blir klærne tvunget av.

Jeg mener denne kombinasjonen må undersøkes: slike inngrep, sammen med det jeg beskriver som fri flyt av et sterkt opioid, som for mange blir det første rusmiddelet de møter i fengselet. Jeg mener KDI og Bergen fengsel har ignorert dette. Det passer jo svært godt inn i et system som leverer unge, nedbrutte og syke mennesker med opioidavhengighet ut av porten. Det er en oppskrift på at de kommer tilbake.

Hvorfor er det ikke gjort noe med dette? Jeg mener enkle grep kunne ha stanset denne flyten av Subutex. Flere har fortalt meg om det. Dette må frem, og mye er allerede kommet frem. Vi arbeider med å få det ut i sosiale medier.

Etter den oversikten jeg har, har nettsiden allerede hatt rundt tusen besøkende.

Jeg mener dette er rått. Det reiser for meg spørsmålet om handlinger som må undersøkes som mulige forbrytelser mot menneskeheten: å legge til rette for en opioidepidemi inne i et fengsel, og å gjennomføre inngrep som jeg mener ville blitt betraktet som seksuelle overgrep utenfor murene, men som inne i fengselet utføres av en betjent og kalles sikkerhetshensyn.

Det er dette jeg vil fortelle dere. Det er absolutt ingen trussel. Men jeg vil at dere skal vite at jeg opplever at dere holder meg her på et fabrikkert grunnlag, uten reelt å ta hensyn til eller vurdere uttalelsene fra legen min og skolen, motivasjonen min og det jeg har å gå til av arbeid.

Jeg har flere mulige jobbkontakter utenfor fengselet, både gjennom CRUX og gjennom personlige kontakter. Jeg har utdanning fra før, og utdanningen jeg har arbeidet med i fengselet kommer i tillegg. Jeg er nødt til å komme i arbeid. Jeg har en avtale med namsmannen om å arbeide slik at jeg ikke misligholder gjeldsordningen.

Jeg har mye som venter på meg. Jeg har en datter som venter på meg [redacted]. Jeg har ikke rørt rusmidler på to år. Jeg har ikke gjort noe annet kriminelt enn det dere fremstiller det som når jeg står opp mot dere.

Det rapporten sier skjedde på Bjørgvin, er etter min forklaring ikke sant. Marita, som var der, sa selv da jeg snakket med henne, at dette ikke hadde skjedd slik det er fremstilt. Jeg forsøkte ikke å angripe henne i TV-stuen. Kenneth måtte ikke stoppe meg der. Hun kunne heller ikke vite hvor jeg hadde tenkt meg, for det var rundt 20 meter mellom oss i gangen. Hun oppfattet at jeg var på vei mot henne, men jeg kunne like gjerne ha vært på vei til mitt eget rom.

Hun kunne heller ikke huske noen konkrete trusler. Hun beskrev noe som kunne ha vært oppfattet slik, men ikke noe bestemt hun kunne huske. Hun måtte se tilbake på rapporten. Dette er min gjengivelse av samtalen, og jeg ber om at den kontrolleres mot hennes egen forklaring.

Disse opplysningene er også omtalt offentlig og forklart i detalj i materialet jeg har sendt til Kagge. Jeg ønsker også samarbeid med [redacted]. For etter min oppfatning er dette noe som gjentar seg fra sak til sak.

Hvis analyser av fire av mine vedtak peker mot rettinger i ettertid, endringer av hjemler, gjenbruk av tekst og fabrikasjon av opplysninger, hva vil da ti vedtak ved siden av hverandre vise? Hva med tjue, hundre eller tusen? Vil det samme mønsteret kunne dokumenteres? Kan det bevises en ulovlig praksis som skader mennesker og bidrar til å produsere flere tilbakevendende fanger? Det er det jeg mener taktikken gir grunn til å undersøke.

Da jeg begynte med dette arbeidet, brukte jeg KI. Jeg opplever at dere siden har forsøkt svært aktivt å hindre denne tilgangen. Det skal også frem. Jeg skriver om det i «Dagbok fra innsiden»: Etter at jeg publiserte nettsiden og sendte innsynskrav, ble OpenAI, Anthropic og andre store KI-tjenester stengt i Utvei. GitHub, som jeg har brukt aktivt, ble også stengt. De fleste søkene mine etter KI ble blokkert.

Hvorfor er kriminalomsorgen så interessert i å stenge mulighetene til å utdanne seg innenfor KI? Det får leserne vurdere. Men dere har mye å svare for, og disse spørsmålene skal stilles.

Jeg skal ikke si hurra ennå. Det er ikke bare jeg som arbeider med dette. Jeg venter på at justisministeren skal kalle dere inn på teppet. Så kan vi se hvem som ler sist.

Dette er min ikke-voldelige og riktige måte å gjøre det på. Jeg tar avstand fra kriminalitet. Det finnes mye informasjon som støtter opp om dette, og som jeg mener dere velger å ignorere i vedtakene. Nå skal den bli synlig for alle som leser.

Før offentliggjøring vil materialet bli gjennomgått for nødvendig sladding og beskyttelse av barnet og andre berørte. Offentlig omtale er ikke et vilkår for at

anmodningen skal behandles. Jeg ber fortsatt om en konkret, individuell og etterprøvbar ny vurdering av prøveløslatelsen.

Med hilsen

[redacted]